

УДК 681.3.07

І.О. Ушакова

Харківський національний економічний університет, Харків

ВИЗНАЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ВИМОГ ДО СИСТЕМИ НА ОСНОВІ РОЗКАДРОВУВАНЬ

Визначення вимог до системи є однією з основних завдань початкової фази розробки програмної системи. Правильно визначені вимоги є гарантією того, що система задовольнятиме вимогам зацікавлених в її розробці осіб, так званих стейкхолдерів (stakeholders). [1, 2]

В рамках базових понять RUP (Rational Unified Process), вимога є найбільш фундаментальною функціональністю, яку застосування повинно надавати користувачеві.

Для виявлення того, які функціональні можливості зацікавлена особа бажає дістати від застосування в RUP розроблений інструмент Rational Requirements Composer, за допомогою якого створюють розкадровування (storyboard) програмної системи ще до початку її розробки. З цієї точки зору розкадровування є логічним і концептуальним описом функціональних можливостей системи для певного сценарію, включаючи необхідну взаємодію між системою і її користувачами. Розкадровування як би розповідає деяку історію. [3]

У продукті Rational Requirements Composer, розкадровування – це покадрове представлення варіанту використання, в кожному кадрі якого наявний опис дій, що приводять до появи наступного кадру. Розкадровування послідовно (лінійно) і детально проходить по сюжету варіанту використання, представленого у вигляді розташованих на часовій шкалі (timeline) графічних кадрів із зразками даних. По суті, розкадровування – це послідовність кадрів, кожен з яких конкретизує можливість користувача у відповідній ситуації. До складу розкадровування входить список кадрів, засіб проглядання часової шкали і самі кадри. [3]

Процес створення розкадровувань називається storyboarding. Storyboarding є технікою для створення логічного і концептуального опису функціональних можливостей системи для певного варіанту використання.

Концепція розкадровування широко викорис-

товується в кіноіндустрії. Розробники програмного забезпечення запозичували концепції і методи розкадровування для визначення вимог до системи на початковій фазі розробки Insertion (Обстеження), а також на пізніших етапах розробки для прояснення призначеного для користувача інтерфейсу.

Слід мати на увазі, що розкадровування використовується для ілюстрації можливостей, що надаються системою користувачеві, а не для проектування призначеного для користувача інтерфейсу. Розкадровування системи фіксує її цільову поведінку в певному контексті.

Розкадровування може використовуватися також як інструмент для наочного документування поведінки ще не створеної системи. Крім того, за допомогою розкадровування можна досліджувати контекст системи і можливі варіанти вирішення проблем, поставлених перед проектованою системою.

Таким чином, можна визначити наступні переваги застосування розкадровувань:

дозволяють зменшити ризики проекту і заощадити час і гроші;

дозволяють усунути невизначеності у вимогах на ранніх стадіях процесу розробки;

допомагають здійснювати виявлення, уточнення, доповнення і валідацію вимог;

стимулюють участь зацікавлених осіб і дозволяє досліджувати альтернативні технічні рішення без кодування.

Список літератури

1. Ушакова І.О. Трасування вимог в Use Cases проектах / І.О. Ушакова // Управління розвитком: зб. наук. статей. – Х.: ХНЕУ, 2008. – № 14. – С. 37-39.
2. Ушакова І.О. Практичні аспекти управління вимогами при розробленні програмних систем / І.О. Ушакова, Л.В. Лощина // Управління розвитком: зб. наук. статей. – Х.: ХНЕУ, 2007. – № 7. – С. 64-66.
3. IBM Rational Unified Process (RUP). – 2008. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ibm.com>.